

Дядюша К. М.

4 курс, факультет соціології і права, НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: викладач Юдкова К.В

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ КІБЕРНЕТИЧНОГО ПРОСТОРУ

Створити в Україні належний рівень захисту кібернетичного простору є надзвичайно важливим аспектом розвитку нашого вітчизняного законодавства. Всі провідні держави світу намагаються створити надійну систему захисту критичної інфраструктури, щоб захиститись від зовнішніх і внутрішніх загроз кібернетичного характеру.

На сьогодні недосконалість національного законодавства в цій сфері є поштовхом для розвитку загроз, цей аспект критично впливає на рівень українського суспільства в цілому. Якщо проаналізувати чинне законодавство, можна визначити, що його недоліком є відсутність понятійного апарату у сфері кібернетичної безпеки. Тобто законодавство не надає чіткого визначення понять: кібербезпека, кіберпростір, кіберзагроза, кібератака, кіберзахист, кіберзлочин.

В Україні необхідно створити чітку стратегію кібернетичної безпеки, що буде визначати мету і головні цілі держави у цій сфері; стратегічні засоби, які дозволять зменшити уразливість об'єктів кібернетичного простору [1]. Відповідно в самій стратегії мають бути передбачені основні погляди держави на питання кібернетичної безпеки України, зокрема: забезпечення суверенітету України у кіберпросторі, наповнення кіберпростору достовірною інформацією про Україну, створення сприятливих зовнішньополітичних умов для прогресивного розвитку національного сегменту кіберпростору; участь України в міжнародному співробітництві у сфері боротьби з кіберзлочинністю та кібертероризмом.

Дана ідея стратегії має бути розвинута у положеннях базового закону, а також змінах і доповненнях до інших законів, які регулюють відносини у сфері кібернетичної безпеки.

Варто зауважити, що саме кібернетичний злочин (незаконне втручання в роботу комп'ютерної системи, створення шкідливих технічних засобів, незаконні дії з інформацією) це саме ті засоби за допомогою яких здійснюються кібернетичні атаки [2, с. 176].

До головних принципів надання кібернетичної безпеки в Україні можна віднести: адекватність заходів кібернетичного захисту і своєчасність впливу.

Якщо проаналізувати досвід провідних держав з розбудови системи кібербезпеки, то можна спостерігати, що двома основними тенденціями є системна реорганізація сектору безпеки та створення спеціалізованих підрозділів із захисту національних інтересів кіберпростору.

Для забезпечення кібернетичної безпеки в Україні слід створити: систему протидії кіберзлочинності та кіберпротидії, а також систему захисту об'єктів національної критичної інфраструктури.

Важливим є аспект міжнародного співробітництва у сфері забезпечення системи кібернетичної безпеки України. Слід враховувати, що держава неспроможна самотійно забезпечувати захист об'єктів національної інфраструктури у кіберпросторі, такі системи розроблюються кожною з провідних держав світу з урахуванням принципів міжнародного співробітництва та перспективами їх інтеграції у глобальну систему кібербезпеки.

Отже, для того, щоб побудувати дієву систему кібернетичної безпеки України, дане явище вимагає чіткого регулювання державної політики в цій сфері, а також динамічних змін в сфері регулювання відносин в кіберпросторі.

Список використаних джерел:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 17 листопада 2010 року “Про виклики та загрози національній безпеці України у 2011 році” : Указ Президента України від 10 груд. 2010 р. № 1119/2010.

2. Бутузов В. М. Протидія комп'ютерній злочинності в Україні (системно-структурний аналіз) : [монографія] / В. М. Бутузов. – К. : КИТ, 2010. – 408 с.

3.4. Про Концепцію Національної програми інформатизації : Закон України від 4 лют. 1998 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 27–28. – Ст. 182.